

Β Η Θ Ε Σ Δ Α

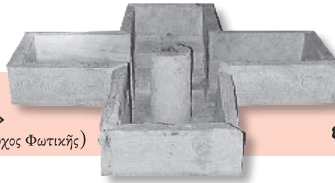
Τ Ρ Ι Μ Η Ν Ι Α Ι Ο Δ Ε Λ Τ Ι Ο Ε Π Ι Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Α Σ

Ξενίας 4 - 115 28 Άθίνα
(Διαμ. Π. ΚΟΥΛΗ)

Άριθμός φύλλου 231
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2022

«Ο ύπομείνας χρόνιον ασθένειαν
ἀγογγύστωσ, ὡς μάρτυς παραληφθήσεται»
(Άγ. Διάδοχος Φωτεινός)

«Πάντα ματαιότης,
ἐκτός τοῦ ὑπηρετεῖν Θεῷ, μόνον»

ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΓΙΟΡΤΗΣ

Ήταν φῶτα, χίλια φῶτα, μὰ δέν ἦτανε τό φῶς!

(Γ. Βερίτης)

Κάθε χρόνο, τέτοιες μέρες, ὁ κόσμος γίνεται ἓνα τεράστιο πυροτέχνημα. Ὁ πλανήτης τυλίγεται στό φῶς. Ἔρχονται τά Χριστούγεννα καί σ' ὅλεσ τίς χῶρες οἱ ἄνθρωποι συναγωνίζονται νά δώσουν λάμψη, περισσότερη λάμψη στόν ζοφερό μας κόσμο. Τούς πιάνει ὅλους τό φιλότιμο νά καταρρίψουν κάθε προηγούμενο ρεκόρ φωτοχυσίας, λαμπρότητας, στολισμοῦ. Πανύψηλα χριστουγεννιάτικα δέντρα, κάθε φορά καί μεγαλύτερα, στολίζουν τίς πόλεις. Χιλιάδες φωτεινά λαμπιόνια φιλοδοξοῦν νά διώξουν τά σκοτάδια.

Ἄπειρες γιορταστικές ἐκδηλώσεις κατακλύζουν τά ἤδη βαρυφορτωμένα προγράμματα τοῦ ἀγχωμένου ἀνθρώπου. Ὅργανιστική γιορτινὴ διακόσμηση μέ χαρούμενα χρώματα πλημμυρίζει κάθε γωνιά.

Οἱ δρόμοι στολίζονται, οἱ πλατεῖες φωτίζονται. Οἱ ἀστεροναῦτες βλέπουν τή γῆ νά κολυμπάει πιο ἀστραφτερῆ στό διάστημα τόν καιρό αὐτό, πιο ἐξωτερική, ἀληθινά

πανέμορφη.

Κι ὅμως τί κρίμα!

Ὁ τόσο ἐκρηκτικός γιορτινός αὐτός καταιγισμός δέν εἶναι παρά ἓνα ὁμορφο πυροτέχνημα καί μόνο! Τό πυροτέχνημα θά σβήσει σέ λίγο, τά φῶτα τῆς γιορτῆς θά κλείσουν, ἡ λάμψη, ἐπιφανειακή καί ψυχρή, θά χαθεῖ.

Ἄλλά γιατί;

Χριστιανοί καί μὴ σ' ὅλον τόν κόσμο, γιορτάζουν Χριστούγεννα. Καί εἶναι ἀπό μόνο του ἐντελῶς παράδοξο αὐτό. Τί δουλειά ἔχουν οἱ μὴ Χριστιανοί μέ τά Χριστούγεννα; Δέν εἶναι πρόβλημα γι' αὐτούς, γιατί ἀπλοῦστατα γιορτάζουν ἐμπορικά ▶

μόνο τὰ Χριστούγεννα. Καί στήν πίτα τοῦ ἔμπορίου διεκδικοῦν ὅλοι τή μερίδα τους. Νά βγάλουν ὅλοι τό κέρδος τους. Ἀλλά καί ἀπό τούς Χριστιανούς πόσοι θά μπορούσαν νά δώσουν μιὰ ἀπάντηση τί καί γιατί γιορτάζουν; Πόσοι γνωρίζουν ὅτι γεννήθηκε ὁ Θεός, ἀλλά καί τί σημαίνει αὐτό; Δέν ἀπασχολεῖ κανέναν τό θέμα αὐτό.

Τό τιμώμενο πρόσωπο, ὁ οἰκοδεσπότης τῆς γιορτῆς εἶναι ὁ Χριστός. Ἐκεῖνος γεννήθηκε, αὐτουνοῦ τὰ γενέθλια γιορτάζουμε.

Γιατί ἔχει ἐξοβελισθεῖ μεθοδικά ἀπό καθετί χριστουγεννιάτικο; Εἶναι νοητό νά γιορτάζουμε τὰ γενέθλια κάποιου διώχνοντάς τον ἀπό τή γιορτή του; Καί ὅμως τέτοια παρανοϊκά πράγματα κάνουμε μέ τὰ Χριστούγεννα, τὰ γενέθλια τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἄκρατη λοιπόν φαντασμαγορία ἀναλαμβάνει τόν ἄχαρο ρόλο νά ἀποκρύψει τό γεγονός, ὅτι τό νόημα τῆς γιορτῆς φαίνεται νά ἔχει χαθεῖ ἀνεπιστρεπτί. Ἡ λάμπη φωτίζει ἐκτυφλωτικά τήν ἐπιφάνεια, μά ἀδυνατεῖ νά κρύψει τή δήωση πού προκάλεσε στήν ὀρμητική τῆς ἐπέλαση ἡ πνευματική ἔνδεια. Βαθύτερα, ἡ ψυχή τοῦ ἀνθρώπου παραμένει σκοτεινή. Τό πνευματικό του θησαυροφυλάκιό ἔχει λεπλατηθεῖ. Παρά τήν ὁμορφὴ βιτρίνα, ἡ ζωή του εἶναι ρημαγμένη.

Ὁ ἀνεργάτιστος βίος του καταπνίγει κάθε του ἐλπίδα. Ἡ ἐσωτερική του δυστυχία τυλίγει σάν βρόχος τόν τράχηλό του.

Ἡ ἐξωτερική φτώχεια στραγγαλίζει ἀνελέπτα τὰ ὄνειρά του. Συνέδραμε καί ἡ συγκυρία τῆς πανδημίας στίς μέρες μας καί βυθίζει σέ ὀλοκληρωτική ἀπόγνωση τόν ἤδη ταλαιπωρημένο ἄνθρωπο. Ἡ λύπη του γιά τή ζωή, πού χωρίς πνευματική προοπτική γλιστρᾷ ζοφερή καί φεύγει μέσ ἀπό τὰ δάχτυλά του, τόν μαραζώνει.

Πῶς μπορεῖ νά χαρεῖ λοιπόν ὁ ἄνθρωπος μέ τὰ ψυχρά φῶτα πού φωτίζουν μονάχα ἀπέξω;

Γιατί τόσο μιζέρια;

Μά ἐπειδὴ τίποτε ἀπό αὐτὰ δέν ἀγγίζει τήν καρδιά. Ἐπείγονται ὅλοι νά πάρουν κάτι ἀπό τό ὄνειρο τῆς γιορτῆς, ἀλλά χωρίς νά δώσουν τίποτε. Ὁ ἄνθρωπος συνήθισε νά ζητᾷ. Θέλει νά παίρνει καί ὄχι νά δίνει. Τρομάζει στή σκέψη ὅτι, ἂν δίνει χωρίς νά παίρνει, μπορεῖ νά καταστραφεῖ. Ἔγινε φτωχός ἐπαίτης τῆς χαρᾶς. Ζητιανεύει λίγες σταγόνες τῆς στά φῶτα τῆς γιορτῆς. Γιατί ἔχει ξεμάθει τὰ ὅσα ζεσταίνουν πραγματικά τήν καρδιά. Δέν κατέχει πιά τήν ἱκανότητα νά ἀγαπᾷ. Δέν μπορεῖ νά κοινωνήσει μέ τόν συνάνθρωπό του. Καί ὄντως εἶναι πολύ δύσκολο νά τό μάθει αὐτό! [...]

Τὰ Χριστούγεννα μιλᾶνε στήν καρδιά μας, μόνο ὅταν κινούμαστε κάπως ἔτσι. Λίγο ἐκστατικά. Βγαίνοντας ἀπό τόν ἑαυτό μας, ἀφήνοντάς τον λίγο στήν ἄκρη, γιά νά σκεφτοῦμε καί τόν διπλανό μας. Ὅταν παίρνομε στά σοβαρά τό θέμα τῆς ἀγάπης. Τὰ Χριστούγεννα δέν εἶναι τότε ἕνα πυροτέχνημα τῆς στιγμῆς, πού τό ἀναζητοῦμε λαχανιασμένοι γιά νά χαροῦμε λίγα δευτερόλεπτα. Ὅταν δίνουμε χῶρο στήν καρδιά μας γιά τόν Χριστό, μιὰ θεϊκή, παναρμόνια χριστουγεννιάτικη μουσική ἀντηχεῖ διαρκῶς μέσα μας. Ἡ ζωή μας γίνεται ὀλοφώτεινη ἀπό μέσα, χωρίς νά τῆς χρειάζονται τὰ χιλιάδες ψυχρά φωτάκια τῆς γιορτῆς. Τό φῶς τό ἀληθινό, ὁ νοητός ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, ἀνατέλλει μόνιμα στήν καρδιά. Γιορτάζουμε τότε ἀδιάκοπα Χριστούγεννα.

Στόν βαθμό λοιπόν πού ἡ καρδιά μας προσλαμβάνει τόν ἐμπερίστατο συνάνθρωπό μας, ὁ Χριστός γεννιέται καί κατοικεῖ μέσα μας, φωτίζει τὰ σκοτάδια, γλυκαίνει τήν παγωνιά, φυγαδεύει τή δυστυχία μας. Ὁ δρόμος γιά τή μεγάλη γιορτή μπροστά μας περνάει ἀπό τήν πόρτα τοῦ διπλανοῦ μας.

π. Δημήτριος Μπόκος

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ ΚΑΙ Η ΓΙΑΓΙΑ. ΤΟΥΣ ΜΟΙΑΖΟΥΜΕ;;; ΞΗΜΕΡΩΝΟΝΤΑΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΣΕ ΜΙΑ έπαρχιακή πόλη της Μακεδονίας, στή μαύρη και φοβερή Κατοχή του '41 μέ '42,

ζούσε ή Μαρία μέ τό σύζυγό της, τά έξι παιδιά της καί τούς παππούδες . Ήταν όλοι πολύ εύσεβείς καί άκόμα εύσεβέστεροι ό παππούς καί ή γιαγιά. Άνθρωποι τής πολλής προσευχής καί τής πολ- λής έλεημοσύνης.

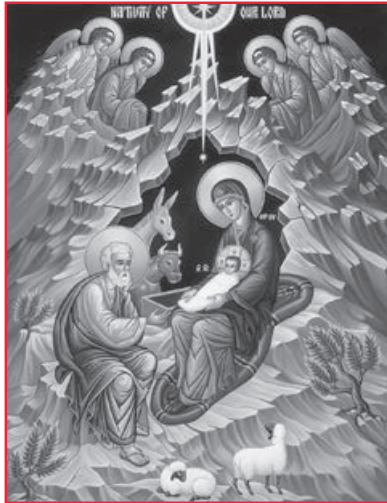
Τό βράδυ πού ξημέ- ρωνε Χριστούγεννα, ή πεντάχρονη κόρη της ξύπνησε τή με- γαλύτερη άδελφή της καί τής ζήτησε νά βγοϋν έξω στήν αυλή, γιά νά πάει στήν τουαλέτα. Δυστυχώς εκείνη τήν έποχή οί τουαλέτες ήσαν έξω στίς αυλές. Έξι παι- δια κοιμόντουσαν όλα κάτω στό πάτω- μα, -στρωμασιάδα, - δέν υπήρχαν κρε- βάτια καί πούπουλα καί παπλώματα σάν τά σημερινά.

Σιγά, σιγά, βγήκαν έξω στό μικρό δι- άδρομο. Άπέναντί τους ήταν τό δωμάτιο του παππού καί τής γιαγιάς.

Ξαφνιάστηκαν όμως γιατί είδαν, έντο- νο φώς νά βγαίνει από τίς χαραμάδες καί από τά πολλά άνοιγματα τής σαραβαλια- σμένης πόρτας. Πλησίασαν πιό κοντά καί είδαν έντρομοι τή γιαγιά τους τυλιγμένη στίς φλόγες. Άρχισαν νά τσιρίζουν δυνα- τά, καί ή μεγάλη νά φωνάζει:

- Φωτιά, φωτιά, ή γιαγιά καίγεται!

Ξύπνησαν βέβαια όπως ήταν έπόμε- νο όλοι, καί πρώτοι έτρεξαν οί γονείς, οί όποιοι άνοιξαν τήν πόρτα, κοίταξαν μέσα, καί ύστερα τήν έκλεισαν άπαλά καί σιγα

σιγά. Γύρισαν στά παι- δια καί τούς είπαν:

- Μή φοβάστε, δέν εί- ναι φωτιά.

Καί μέ σιγανή φωνή είπε ό πατέρας στά παι- δια του:

- Αυτό πού είδατε παι- δια μου, δέν είναι φωτιές. Είναι οί φλόγες του Άγί- ου Πνεύματος πού μοιά- ζουν μέ φωτιές. Γιά κοι- τήστε τώρα... Σιγά, σιγά, σβήνουν. Έτσι γίνεται πάντοτε. Όταν ή γιαγιά

καί ό παππούς προσεύχονται καί μάλι- στα τίς πιό πολλές φορές όλη τή νύχτα. Διότι άν δέν προσεύχονταν τόσο πολύ, ό παππούς καί ή γιαγιά, όπως καί ποι- ός ξέρει, πόσοι άλλοι άγνωστοι χριστια- νοί, θά μās είχαν πετσοκόψει όλους τά Βουλγαρικά στρατεύματα κατοχής. Από τέτοιες προσευχές καί άγρυπνίες δέν θά αφήσει νά χαθεί ποτέ ή Έλλάδα ή πατρί- δα μας, ούτε καί ή Όρθοδοξία.

«Αυτά ήσαν τά λόγια του πατέρα μας, τήν άξέχαστη εκείνη νύχτα των Χριστου- γέννων», μου είπε ή κυρία Μαρία καί συ- νέχισε λέγοντας:

«Πολλές φορές από τότε, είδα τόν παπ- πού καί τή γιαγιά νά προσεύχονται όλη τήν νύχτα. Καί όσες φορές επέτρεψε ό Θεός, στήν παιδική μου τότε άθωότητα, έβλεπα νά καίγονται σάν λαμπάδες από τίς φλόγες τής Πεντηκοστής. Έτσι μās έμαθαν νά γιορτάζουμε τά Χριστούγεννα οί γονείς μας. Μέ προσευχή καί μέ Δο- ξολογία. Μέ έκκλησιασμό καί Θεία Κοι- νωνία».

“Ελλη Π.

Διαμέλ ἔκαναν τὴν «ἀδυναμία» τους δύναμη! Ἀξίζουν τὸ θαυμασμό μας

Τὸ γεγονός ὅτι ἓνας ἄνθρωπος ἔχει κάποια μορφή ἀναπηρίας, δέν σημαίνει ὅτι εἶναι ἀνίκανος νά παράγει ἔργο. Ἀντίθετα, ἀνακαλύπτει ὅτι μέ τή δύναμη τῆς θέλησης μπορεῖ νά κάνει πράγματα πού τόν εὐχαριστοῦν καί νά μεγαλοουργήσει.

Ἄρκεῖ νά ἀναλογιστοῦμε πόσα ἌμεΑ (Ἄτομα μέ Ἀναπηρία) εἶναι πρωταθλητές διαφόρων ἀγωνισμάτων καί πόσοι ἄλλοι συνάνθρωποί μας ἔκαναν τὴν ἀναπηρία τους προτέρημά τους.

Ἀντιστάθηκαν στήν ἀπραγμία καί συμβιβάστηκαν μέ τὴν ὑφιστάμενη κατάστασή τους. Ἐτσι βλέπουμε ἓνα παιδί νά μὴν ἔχει τὰ ἄνω ἄκρα του καί νά ζωγραφίζει μέ τὸ στόμα. Ἄλλοι ζωγραφίζουν χρησιμοποιώντας τὰ δάχτυλα τῶν ποδιῶν τους. Συνάνθρωποί μας πού δέν ἔχουν τὸ γιὰ ἐμᾶς αὐτονόητο, πού εἶναι ἡ ὄραση, τοὺς βλέπουμε νά εἶναι αὐτοεξυπηρετούμενοι καί νά περπατοῦν μόνον στόν δρόμο, μέ ὁδηγὸ τὸ μπαστούνάκι τους.

Ἡ ἀνθρωπιὰ δέν ἔχει ἡλικία, ἔχει μόνο μιά καρδιά γεμάτη ἀγάπη, ἀλλά καί δύναμη ψυχῆς. Τὸ παιδάκι μπορεῖ νά μὴν ἔχει χέρια, ἔχει τὸ μεγαλεῖο τῆς θέλησης καί τῆς πυγμῆς. Δέν διαφέρει σέ τίποτα ἀπὸ τοὺς συμμαθητές του. Δέν ἀπέχει ἀπὸ

τὸ μάθημα, οὔτε ἀπὸ τίς δραστηριότητες.

Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι μᾶς διδάσκουν πὼς εἶναι ἡ ζωή.

ἽΟτι τίποτα μὰ τίποτα δέν εἶναι δεδομένο, ἀλλά κι ἂν κάτι πάει στραβά δέν πρέπει νά τὸ ἀφήσουμε νά μᾶς καταβάλλει. Ἀντίθετα, ὀφείλουμε νά ζοῦμε δημιουργικά.

Ἵς γίνουν ὅλοι αὐτοὶ οἱ συνάνθρωποι μᾶς παράδειγμα πρὸς μίμηση καί ἂς γίνουμε κι ἐμεῖς μέ τὴ σειρά μᾶς τὸ ἀντίστοιχο παράδειγμα πρὸς αὐτούς.

Μᾶς χρειάζονται δίπλα τους καί τοὺς χρειαζόμαστε δίπλα μᾶς. Ὁ ἓνας, λοιπόν, ἂς εἶναι μιά θετική ἐπιρροή στόν ἄλλον καί ἂς μὴν περιοριζόμαστε στήν ψυχικὴ δύναμη μόνο τῆς μιάς πλευρᾶς. Δέν χρειάζεται μόνο νά τοὺς θαυμάζουμε, ἀλλά κυρίως νά παραδειγματιζόμαστε. Νά ἐπιναξιολογοῦμε τὴ δική μᾶς στάση ζωῆς καί νά περναῖμε στή δρᾶση.

Νάνσυ Ἀβραμοπούλου

«Ἐξ ἀνατολῶν τό φῶς»

Τό 1919 ὁ Ἑλληνικός στρατός ἐλευθέρωσε ἀπό τοὺς Τούρκους τὴ Σμύρνη καὶ περιοχές τῆς Μικρᾶς Ἀσίας πού κατοικοῦσαν ὡς ἐπὶ τό πλεῖστον Ἕλληνες ἀπό τὰ πανάρχαια χρόνια. Ὁ πρωθυπουργός τῆς Ἑλλάδος Ἐλευθέριος Βενιζέλος ὀραματίστηκε τὴν ἴδρυση ἑνὸς εὐρωπαϊκοῦ τύπου Πανεπιστήμιου στὴ Σμύρνη. Προσκάλεσε γιὰ τό λόγο αὐτό ἀπό τὴ Γερμανία τὸν διάσημο Ἕλληνα Μαθηματικό Κωνσταντῖνο Καραθεοδωρῆ καὶ τοῦ ἀνέθεσε τό ἔργο. Ὁ Καραθεοδωρῆς πρόθυμα ἀνταποκρίθηκε στὴν πρόσκληση καὶ ἀνέλαβε τό σχεδιασμό καὶ τὴν ἐπίβλεψη τοῦ σπουδαίου αὐτοῦ ἔργου. Τό Πανεπιστήμιό τῆς Σμύρνης ἦταν ἔτοιμο νὰ λειτουργήσει τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1922, ἐφοδιασμένο μὲ τὸν πιό σύγχρονο τεχνικό ἐξοπλισμό. Στὴν προμετωπίδα δέ, εἶχε τὴν ἐξῆς ἐπιγραφή. «Ἐξ Ἀνατολῶν τό φῶς».

Ἕνας πολυδύναμος τίτλος πού στόχευε νὰ ἐνώσει τό ἀκτινοβόλημα τοῦ Ἑλληνισμοῦ μὲ τοὺς Ἴωνες φιλοσόφους, τὴ σοφία τῶν Καπαδοκῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας καὶ τοὺς ἀγῶνες τῶν Ἀκριτῶν ἐναντίον τῶν βαρβάρων, μὲ τό φῶς ἑνὸς συγχρόνου Ἰδρύματος πού ἐπρόκειτο νὰ ἐκπέμψει γνώση καὶ πολιτισμό, συνεχίζοντας τὴν παράδοση. Δέν πρόλαβε ὁμως αὐτό τό ἴδρυμα νὰ λειτουργήσει διότι ἦλθε ἡ Μικρασιατικὴ καταστροφή.

Ὁ Καραθεοδωρῆς κατόρθωσε καὶ ἔφυγε μὲ ἕνα ἀπό τὰ τελευταῖα καράβια, διασώζοντας καὶ ὅλον τὸν τεχνικό ἐξοπλισμό τοῦ ἰδρύματος τὸν ὁποῖο ἔφερε στοῦ Πανεπιστήμιου Ἀθηνῶν, ὅπου διασώζεται μέχρι σήμερα.

Μεγάλη ἦταν ἡ φήμη τοῦ Καραθεοδω-

Κων/νος Καραθεοδωρῆς (1873-1950)

ρῆ ὡς ἐπιστήμονος, ὡς δασκάλου καὶ ὡς ἀνθρώπου. Τὸν διέκρινε σπάνια εὐφυΐα συνδυασμένη μὲ μεγάλη σεμνότητα. Εἶναι πλέον γνωστόν ὅτι ὑπῆρξε στενός φίλος καὶ δάσκαλος τοῦ μεγάλου Ἀϊνστάϊν, ὁ ὁποῖος ὁμολόγησε τὸ ρόλο τοῦ μεγάλου Ἕλληνα, στὴ διατύπωση τῶν θεωριῶν πού ἀποδόθηκαν σ' αὐτόν.

Στὴν τελευταία συνέντευξη πού ἔδωσε ὁ Ἀϊνστάϊν στὴν Ἀμερικὴ τό 1955 λίγο πρὶν πεθάνει, μεταξύ ἄλλων εἶπε: «... μέγας μου δάσκαλος ὑπῆρξε ὁ ἀξεπέραστος Ἕλληνας Κωνσταντῖνος Καραθεοδωρῆς στὸν ὁποῖον ἐγὼ προσωπικά, ἀλλὰ καὶ ὀλόκληρη ἡ μαθηματικὴ ἐπιστήμη, ἡ φυσικὴ καὶ ἡ σοφία τοῦ αἰῶνα, χρωστᾶμε τὰ πάντα».

(Ζωή Γκενάκου

π. Ἐπικ. Καθηγ. Πανεπιστ. Κρήτης)

Μεγαλώνοντας cé έννέα οικογένειες

Ό Κοξ Νίκος (β' συνέχεια)

Περίληψη προηγούμενου: ό κ. Νίκος, ό όποιος πήρε πτυχίο Νομικής στά 66 του χρόνια έχοντας άναπηρία 85%, άποτελεί άσφαλώς έξαιρετικά σπάνιο φαινόμενο. Άκόμη ππό άσυνήθιστη είναι ή ζωή του καθώς ό Νίκος, τρόφιμος του δημοτικού βρεφοκομείου από τή στιγμή τής γέννησής του, φιλοξενήθηκε διαδοχικά σε έννέα ανάδοχες οικογένειες.

Σέ ώριμη ηλικία αναζήτησε ό Νίκος στά άρχεία του δημοτικού βρεφοκομείου τά στοιχεία των οικογενειών που τον φιλοξένισαν. Κάποιες δέν τίς θυμόταν, διότι ήταν πολύ μικρός, όταν τον φιλοξένισαν. Για κάποιες είχε πολύ έντονες άναμνήσεις, κάποτε πολύ δυσάρεστες, όπως για τήν οικογένεια τής Άννας Σ. ή όποία έμνε στό Περιστέρι.

Οί συνθήκες διαμονής στό σπίτι Άννας Σ. ήταν άθλιες. Ό άνδρας μέθυσος, ή γυναίκα άξεστη. Έμναν σε ένα παλιό σπίτι που φιλοξενούσε πολλές οικογένειες.

Ρεϋμα δέν ύπηρε και τό νερό έρχόταν μέ βυτιοφόρο. Θυμάται τούς άτέλειωτους καυγάδες τής τροφού του μέ τον ιδιοκτήτη, που κάποτε όδηγοϋσαν σε επέμβαση τής άστυνομίας. Σ' αυτή τήν οικογένεια δέν γνώρισε ποτέ λίγο χάδι, λίγη στοργή. Τό καλύτερο γλυκό που έφαγε ήταν βρεγμένο ξερό ψωμί πασπαλισμένο μέ ζάχαρι. Τό μόνο παιχνίδι του, ένας σπασμένος δίσκος γραμοφώνου· ένωνε τά κομμάτια του δίσκου και φανταζόταν ότι άκούει μουσική. Δύο χρόνια έμνε στην οικογένεια αυτή και μετά επέστρεψε στό βρεφοκομείο.

Δύο περίπου μήνες άργότερα επισκέφθηκε τό ίδρυμα ή κυρία Παναγιώτα Λ. και ζήτησε νά πάρει σπίτι της ένα παιδάκι. Τής έδωσαν τον Νίκο. Η άτμόσφαιρα έδω, έντελώς διαφορετική. Ήταν μία φτωχή οικογένεια, που έμνε στους άγίους Άναργύρους, τίμια και στοργική. Ό πατέρας ήταν όδηγός λεωφορείου. Είχαν τρία παιδιά και περίμεναν και τό τέταρτο. Τόν Νίκο δέν τον ξεχώριζαν απ' τά παιδιά τους· μαζί στό φαγητό μαζί και στό παιχνίδι μαζί και στό Λούναπάρκ. Μάλιστα ό πατέρας ζήτησε νά τον υίοθετήσει αλλά ή διοίκηση του βρεφοκομείου άρνήθηκε, επειδή είχε ήδη παιδιά και δέν είχε και τήν άπαραίτητη οικονομική εύχέρεια.

Τό διάστημα που έζησε μ' αυτή τήν οικογένεια του έμνε άξέχαστο. Πολλά χρόνια άργότερα, όταν είχε πλέον άποκατασταθεί στην κοινωνία, τούς άναζήτησε και τούς άγκάλιασε μέ εύγνωμοσύνη, σαν νά ήταν πραγματικοί γονείς του.

Κάποτε επέστρεψε ό Νίκος στό ίδρυμα, αλλά τώρα, έχοντας πάρει μία γεύση

οικογενειακῆς θαλπωρῆς, αίσθανόταν πιά έντονα τήν ἔλειψη μητρικῆς στοργῆς.

Μιά μέρα πλησίασε τόν φράχτη τοῦ κήπου τοῦ βρεφοκομείου καί παρακολουθοῦσε τίς γυναῖκες πού περνοῦσαν. Τό παρουσιαστικό μιᾶς ἡλικιωμένης κυρίας τοῦ ἔκανε ιδιαίτερη έντύπωση. «Καλέ κυρία πᾶρε με στό σπίτι σου», τήν παρακάλεσε, μέ δάκρυα στά μάτια.

Ὅντως ἡ γυναῖκα αὐτή συγκινήθηκε ἀπό τήν παράκληση τοῦ μικροῦ καί μετά ἀπό λίγες μέρες ἤλθε καί τόν ἀναζήτησε. Λεγόταν Μαρία Π. Ἔμεινε σέ ἓνα φτωχό σπιτάκι στόν λόφο Σκουζέ, πού ἔλαμπε ὁμως ἀπό καθαριότητα.

Ἡ Κα Μαρία φρόντιζε τόν Νίκο σάν παιδί της. Φρόντιζε ιδιαίτερα νά μὴν τοῦ λείπει τίποτε στή διατροφή του, τόν ἔπαιρνε μαζί της στίς κοινωνικές ἐπισκέψεις καί στήν ἐκκλησία. Τόν ἔγραψε καί στό σχολεῖο, στήν Α' δημοτικοῦ, ὅπου ὁ Νίκος ρουφοῦσε κυριολεκτικά τίς γνώσεις. Πολλές φορές τοῦ πήγαινε φαγητό καί στό σχολεῖο.

Στό περιβάλλον τῆς Κας Μαρίας ἀπέκτιψε ὁ Νίκος καί τά πρώτα του παιχνίδια: μία φυσαρμόνικα καί ἓνα τραινάκι μέ μπαταρία. Κοιμόταν καί ξυπνοῦσε ἔχοντας τά παιχνίδια πλάϊ του.

Ἀλλά ὅλα αὐτά διακόπηκαν ξαφνικά, ὅταν ἡ Κ. Μαρία ἀρρώστησε βαρειά καί μπῆκε στό Νοσοκομεῖο. Ὁ μικρός μεταφέρθηκε γιά λίγες μέρες στό σπίτι τῆς ἀδελφῆς της κι' ἀπό κεῖ ἐπέστρεψε στό ἴδρυμα.

Ἕνας κύκλος ἐκλείνει στή ζωή τοῦ Νίκου καί ἓνας ἄλλος ἀνοίγει, ὄχι τόσο εὐχάριστος, ὅπως θά δοῦμε.

(Συνεχίζεται)

Ἡ ἀποφυγή τῆς Κατάκρισης

Ἑρώτηση: Γέροντα μπορούμε νά μὴν κρίνουμε αὐτόν πού ἀμαρτάνει φανερά;

Ἀπάντηση: Ἄν θυμόμαστε τόν Κύριο πού ἔλεγε: «καί μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθεῖτε...» (Λουκ. 6:37) καί τόν ἀπόστολο πού συμβούλευε: «ὁ δοκῶν ἐστάναι βλεπέτω μὴ πέσει» (Α' Κορ. 10:12)... καί πού ἐπίσης ἔλεγε: «ἐν ᾧ γάρ κρίνεις τόν ἕτερον, σεαυτόν κατακρίνεις» (Ρωμ. 2:1). Γιατί τά μυστικά τοῦ ἀνθρώπου κανεῖς δέν τά ξέρει, παρά μόνο τό πνεῦμα πού κατοικεῖ μέσα του (Α' Κορ. 2:11), σύμφωνα μέ τά λόγια τοῦ Σωτῆρα μας.

Πολλές φορές δηλαδή πολλοί, ἐνῶ ἀμάρτησαν μπροστά στους ἀνθρώπους, στή συνέχεια, χωρίς νά φαίνονται, προσευχήθηκαν μέ μετάνοια στόν Θεό καί πῆραν τή συγχώρηση, καί ἔπειτα εὐαρέστησαν σέ αὐτόν καί ἔλαβαν Πνεῦμα ἅγιο. Αὐτοί λοιπόν, πού ἐμεῖς τούς θεωροῦμε ἀμαρτωλούς, γιά τόν Θεό εἶναι δικαιωμένοι, ἐνῶ ἐμεῖς εἶδαμε τήν ἀμαρτία, ἀλλά δέν μάθαμε τά καλά ἔργα πού ἔκαναν κρυφά. Γι' αὐτό δέν πρέπει νά κατακρίνουμε κανέναν, ἀκόμη καί ἂν μέ τά ἴδια μας τά μάτια τόν δοῦμε νά ἀμαρτάνει. Γιατί δέκα βήματα νά ἀπομακρυνθεῖ ἀπό ἐμᾶς αὐτός πού ἀμάρτησε, δέν ξέρομε τί ἔκανε κρυφά αὐτός καί τί ἔκανε μέ αὐτόν ὁ Θεός.

(Ἀπό τό βιβλίο:

ΕΥΕΡΓΕΤΙΝΟΣ, τόμος Γ')

Σύντομες Ειδήσεις - Μικρά Σχόλια

Ψηφιακό Μητρώο Άτόμων με Άναπηρία

Όπως ανακοινώθηκε από την Έθνική Πύλη Άναπηρίας στο Ψηφιακό Μητρώο Άτόμων με Άναπηρία εντάσσονται όλα τα άτομα που διαθέτουν ενεργή, πιστοποίηση άναπηρίας, ή οποία έχει εκδοθεί από αρμόδια αρχή πιστοποίησης άναπηρίας κατά υγειονομική κρίση στη χώρα. Η τροφοδότηση του Μητρώου διενεργείται αποκλειστικά με ηλεκτρονικό και διαλειτουργικό τρόπο, με τα επίμαρους πληροφοριακά συστήματα των αρχών πιστοποίησης.

Ός εκ τούτου, σε πρώτη φάση, έγγεγραμμένοι στο Μητρώο είναι μόνο τα άτομα που έχουν ενεργή πιστοποίηση από τό Κέντρο Πιστοποίησης Άναπηρίας (ΚΕΠΑ) του Ήλεκτρονικού Έθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ). Για νά εισέλθει κανείς στο Μητρώο θά χρειασθεί: 1) Τούς προσωπικούς του κωδικούς πρόσβασης στο Taxisnet καί 2) τόν ΑΜΚΑ του.

Ευχές σε όλα τά παιδιά τών Πανελληνίων έξετάσεων

Μέ τήν ανακοίνωση τών αποτελεσμάτων τών Πανελληνίων έξετάσεων ό Σεβ. Μητροπολίτης Γρεβενών κ. Δαβίδ συγάρηκε θερμά τίς μαθήτριες καί τούς μαθητές τής Μητροπόλεως του πού πέρασαν στά Α.Ε.Ι. τής χώρας μας, εύχόμενος ταυτόχρονα καλή δύναμη στους νέους τους άγωνες, μέ χαρά καί δημιουργικότητα.

Συγάρηκε επίσης τούς γονείς καί τούς εκπαιδευτικούς για τό έργο τους, τόν κόπο τους καί τήν συναντίληψή τους. Άπευθυνόμενος επίσης στίς μαθήτριες καί τούς μαθητές πού δέν τά κατάφεραν, τούς είπε

νά μήν χάνουν τό κουράγιο τους· ή ζωή θά τούς προσφέρει πολλές εύκαιρίες, φτάνει νά θέλουν νά τίς αξιοποιήσουν, καί ό Κύριός μας θά βρίσκεται κοντά τους σε κάθε προσπάθεια για τό καλό.

Άνοιξε ή πλατφόρμα για τόν Προσωπικό Βοηθό τών ΑμεΑ

Άπό τή Δευτέρα 26 Σεπτεμβρίου 2022 άνοιξε ή πλατφόρμα στην ό ποία μπορούν νά υποβάλουν ήλεκτρονικά τήν αίτηση τους οί ενδιαφερόμενοι για τή θέση του «προσωπικού βοηθού» ατόμων με άναπηρία, στο πλαίσιο του πιλοτικού προγράμματος του Ύπουργείου Έργασίας καί Κοινωνικών Ύποθέσεων. Παροχή όδηγιών δίνεται καί τηλεφωνικώς στους αριθμούς 1555 καί 210 7000240. Στο Μητρώο Προσωπικών Βοηθών έγγράφονται όλοι οί ένήλικοι έως 67 ετών πού επιθυμούν νά άπασχοληθούν ως Προσωπικοί Βοηθοί για ΑΜΕΑ, αφού προηγηθεί ή έγγραφή τους στην πλατφόρμα καί ό έλεγχος του ποινικού μητρώου τους.

Όταν συμπληρωθεί τό άρχείο, τά άτομα με άναπηρία θά έχουν πρόσβαση στο

Σύντομες Ειδήσεις - Μικρά Σχόλια

Μητρώο Προσωπικῶν Βοηθῶν καί στό προφίλ αὐτῶν γιά τήν ἐπιλογή ἑνός ἢ περισσότερων Προσωπικῶν Βοηθῶν σύμφωνα μέ τίς ἀνάγκες τους. Θά ἐπιλέγουν μεταξύ (α) ὠριαίας Προσωπικῆς Βοήθειας ἀπό ἕνα ἢ περισσότερους προσωπικούς Βοηθούς ἢ (β) Προσωπικῆς Βοήθειας ἀπό ἕνα Προσωπικό Βοηθό σέ καθεστῶς συνοίκησης.

Κατόπιν αὐτοῦ, τά ὠφελούμενα ἄτομα μέ ἀναπηρία θά συνάπτουν ἰδιωτικό συμφωνητικό μέ τούς Προσωπικούς Βοηθούς τους. Ἡ ἀποζημίωση τοῦ Προσωπικοῦ Βοηθοῦ ἀνέρχεται σέ ἕξι (6) εὐρώ μικτά ἀνά ὥρα παροχῆς Προσωπικῆς Βοήθειας. Στήν περίπτωση παροχῆς Προσωπικῆς Βοήθειας σέ καθεστῶς συνοίκησης, ἡ ἀποζημίωση τοῦ Δικαιούχου Προσωπικοῦ Βοηθοῦ ἀνέρχεται σέ 1.200 εὐρώ μηνιαίως καί περιλαμβάνει καί τίς ἡμέρες ἀνάπαυσης.

Ἡ καταβολή τῶν χρημάτων θά γίνεται ἀπό τόν ΟΠΕΚΑ ἀπολογιστικά ἀνά μῆνα, σέ τραπεζικό λογαριασμό πού δηλώνουν οἱ Προσωπικοί Βοηθοί.

Ἄθωώθηκε ὁ Μητροπολίτης Κυθήρων γιά τήν παράβαση μέτρων πανδημίας

Ἄθως κρίθηκε ὁ ἐπίσκοπος Κυθήρων Ἀντικυθήρων Σεραφεῖμ, ὁ ὁποῖος δικά-

στηκε ἀπό τό Β' Τριμελές Πλημμελιοδικεῖο Πειραιῶς γιά παράβαση ἀπαγόρευσης πάσης Θείας ἱερουργίας κατά τόν Μάρτιο 2020, λόγω τῶν μέτρων τῆς πανδημίας ὕστερα ἀπό ἐγκύκλιο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ὡς μάρτυρας ὑπεράσπισης κατέθεσε στή δίκη καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς Σεραφεῖμ. Σύμφωνα μέ πληροφορίες ὅταν ξεκίνησε ἡ δίκη καί παρουσιάστηκαν οἱ δικηγόροι ὑπεράσπισης, ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τούς εἶπε: «Σᾶς τιμᾶ αὐτή ἡ ὑπεράσπιση».

Ἡ δίκη τελείωσε σέ 15 λεπτά. Ὁ εἰσαγγελέας πρότεινε τήν ἀθώωση, ἐνῶ ὁ πρόεδρος τῆς ἔδρας προσφώνησε τόν μητροπολίτη Κυθήρων ὡς «ἐξαιρετικό Σεβασμιότατο». Μέ τήν ἀνακοίνωση τῆς ἀθωωτικῆς ἀπόφασης τό ἀκροατήριο χειροκρότησε.

Σύμφωνα μέ τήν "Καθημερινή" στίς 20 Μαρτίου 2020 ὁ Μητροπολίτης Κυθήρων Σεραφεῖμ ἄνοιξε τίς πόρτες τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ τοῦ Ἑσταυρωμένου στή Χώρα τῶν Κυθήρων καί κάλεσε τούς πιστούς στήν ἀκολουθία γιά τούς Χαιρετισμούς, τήν ὁποία τέλεσε κανονικά, παρά τή σχετική ἀπαγόρευση, μέ τίς καμπάνες νά χτυποῦν καί νά καλοῦν τούς πιστούς νά προσέλθουν στήν ἐκκλησία.

3 Δεκεμβρίου 2022. Παγκόσμια Ἡμέρα τῶν ΑμεΑ

Ἡ Παγκόσμια Ἡμέρα Ἀτόμων μέ Ἀναπηρία καθιερώθηκε νά ἐορτάζεται στίς 3 Δεκεμβρίου ἀπό τό 1992, ἐπειδή ἐκείνη τήν ἡμέρα ἡ Γενική Συνέλευση τοῦ ΟΗΕ, υἱοθέτησε τό Πρόγραμμα Δράσης γιά τά Ἄτομα μέ Εἰδικές Ἀνάγκες.

«Τιμοῦμε τήν παγκόσμια ἡμέρα ΑμεΑ ἀναφέρει ὁ πρωθυπουργός Κυριάκος Μη-

Σύντομες Ειδήσεις - Μικρά Σχόλια

τσοτάκης σέ ανάρτησή του στο Facebook όχι μέ αφηρημένα συνθήματα, αλλά μέ τέσσερα άκόμα στοχευμένα βήματα.

Έτσι, γενικεύεται γιά όλες τίς κατηγορίες 1) Έ εφαρμογή τής ψηφιακής κάρτας άναπηρίας 2) Ένα νέο πρόγραμμα άπασχόλησης 3.000 ΑμεΑ 3) Έδρύεται σχολή ψηφιακής κατάρτισης άτόμων μέ προβλήματα άυτισμοϋ. 4) Πιλοτική εφαρμογή τοϋ "Προσωπικοϋ Βοηθοϋ" στό σπίτι».

Καταλήγοντας ύπογραμμίζει ότι «ό δρόμος μπροστά μας είναι άκόμη μακρύς. Γι' αυτό καί συναντοϋμε τήν παγκόσμια ήμέρα άναπηρίας, κάνοντας καθημερινή τή δική μας προσπάθεια νά αίρονται τά έμπόδια πού δέν έπιτρέπουν σέ άυτούς τούς συμπολίτες μας νά βιώνουν όσα δικαιούνται. Χωρίς διακρίσεις καί ξεπερασμένες άντιλήψεις. Σέ μία κοινωνία ένότητας, κατανόησης καί άλληλεγγϋης. Όπου ό καθένας θά άξιοποιεί τίς δεξιότητές του, έχοντας συμπαραστάτη του τό κράτος, αλλά καί τόν διπλανό του. Όστε όλοι μαζί νά ζοϋμε σέ μία Έλλάδα πού βαδίζει μπροστά καί στοχεύει ψηλά».

Συσκευή γιά τυφλά παιδιά δημιούργησαν 2 μαθητές Λυκείου.

Ένα σύστημα συσκευών πού θά διευκολύνει τή συμμετοχή των τυφλών μαθητών κατά τή διάρκεια τής φοίτησής τους στό σχολείο, δημιούργησαν δύο μαθητές Λυκείου άπό τήν Πάτρα, ή Άλίκη Ράγκου καί ό Κωνσταντίνος Μαζαράκης.

Πρόκειται γιά τό σύστημα συσκευών Pop2See Smart Class, πού περιλαμβάνει μία κάμερα ή όποία διαβάζει τόν πίνακα τής τάξης, μετασχηματίζοντας σέ ήχο καί σέ ψηφιακό κείμενο τίς σημειώσεις πού βρίσκονται πάνω σέ αυτόν, καθώς κι

ένα πληκτρολόγιο άνάγνωσης καί γραφής Braille (Μπράϊγ), πού μετατρέπει σέ κείμενο στό άγγλικά, ό,τι πληκτρολογήσει ό μαθητής μέ κώδικα Μπράϊγ, ώστε νά τά παραλάβει ψηφιακά ό βλέπων καθηγητής. Παράλληλα δίνει τή δυνατότητα στόν τυφλό μαθητή νά διαβάσει, όπως έχει συνηθίσει μέ τήν άφή, μέσω ακίδων πού άνεβοκατεβαίνουν.

«Άποφασίσαμε νά φτιάξουμε αυτό τό σύστημα συσκευών ώστε νά συμβάλλουμε στην ένταξη των τυφλών μαθητών στό γενικά σχολείο. Ουσιαστικά τό όραμά μας είναι νά τούς προσφέρουμε τό δικαίωμα τής έπιλογής. Νά μπορούν νά επιλέξουν νά φοιτήσουν στό γενικό σχολείο αυτόνομοι καί άνεξάρτητοι γιατί ή έλλειψη όρασης δέν σημαίνει ότι μπαίνουν όρια στην εξέλιξη ενός άνθρώπου», έπισημαίνει στό Άθηναικό-Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων, ή 18χρονη Άλίκη Ράγκου άπό τό 13ο Γενικό Λύκειο Πατρών.

«Όλα τά άρχεία άποθηκεύονται αυτόματα σέ cloud. Έ δεύτερη συσκευή, τό πληκτρολόγιο γραφής καί άνάγνωσης, άλληλεπιδρά άμεσα μέ τήν πρώτη», έξηγεϊ στό ΑΠΕ-ΜΠΕ ό Κωνσταντίνος Μαζαράκης.

Γιατί ὁ ἦλθε στή γῆ ὡς ἄνθρωπος;

Στήν ἐρώτηση «Γιατί ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ νά ἐμφανιστεῖ στή γῆ μέ ἀνθρώπινο σῶμα καί ὄχι μέ ἄλλη μορφή;» ὁ σοφός Ἅγιος Ἀθανάσιος ἔδωσε τήν ἀκόλουθη ἀπάντηση:

«Ἄν ρωτοῦν γιατί δέν ἐμφανίστηκε μέ κάποια ἄλλη, καλύτερη, μορφή δημιουργίας, λ.χ. ὡς ἥλιος ἢ φεγγάρι ἢ ἄστρο ἢ φωτιά ἢ ἄνεμος ἀλλά ἀπλῶς ὡς ἄνθρωπος, ἄς μάθουν ὅτι ὁ Κύριος δέν ἦλθε γιά νά προβάλει τόν ἑαυτό Του, ἀλλά γιά νά θεραπεύσει καί νά διδάξει τούς πάσχοντες.

Ἄν ἐρχόταν στόν κόσμο ἀποκαλύπτοντας τόν ἑαυτό Του γιά νά καταπλήξει ὅσους τόν ἔβλεπαν, τοῦτο θά σήμαινε ὅτι ἦρθε στόν κόσμο γιά νά προβληθεῖ.

Ἦταν ὅμως ἀπαραίτητο γιά τόν Θεραπευτή καί Διδάσκαλο ὄχι μόνον νά ἔλθει στόν κόσμο, ἀλλά καί νά τόν ὑπηρετήσει πρὸς ὄφελος ὅλων τῶν πασχόντων καί ν' ἀποκαλύψει τόν ἑαυτό Του κατά τρόπο, πού ἡ ἀποκάλυψη αὐτή νά ἦταν ὑποφερτή ἀπό τούς πάσχοντες. Οὔτε ἓνα πλάσμα τῆς κτιστῆς δημιουργίας δέν ἐξέ-

πесе στά μάτια τοῦ Θεοῦ, ἐκτός ἀπό τόν ἄνθρωπο. Οὔτε ὁ ἥλιος, οὔτε τό φεγγάρι, οὔτε τά ἄστρα, οὔτε τό νερό, οὔτε ὁ ἄνεμος πρόδωσαν τὸ Δημιουργό τους. Ἀπεναντίας ὅλα τά πλάσματά Του, γνωρίζοντας τὸ Δημιουργό καί Βασιλέα τους, τὸ Θεό Λόγο, παρέμειναν ὅπως Ἐκεῖνος τὰ εἶχε δημιουργήσει.

Μόνον τά ἀνθρώπινα πλάσματα ξεχώρισαν ἑαυτοὺς ἀπὸ τὸ καλὸ καί ἀντικατέστησαν τὴν ἀλήθεια μέ τὸ ψεῦδος καί τὴν τιμὴ καί δόξα πού ἀνήκουν στό Θεό, καθώς καί τὴ γνώση περὶ Αὐτοῦ, τὴ μετέθεσαν σέ δαίμονες καί σέ ὁμοιώματα ἀνθρώπων καμωμένα ἀπὸ πέτρα, δηλαδή σέ εἴδωλα. Συνεπῶς, τί τὸ ἀπίστευτο ὑπάρχει στό γεγονός ὅτι ὁ Θεός Λόγος ἐμφανίστηκε ὡς ἄνθρωπος στόν κόσμο, γιά νά σώσει τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων;».

Πράγματι καί ἐμεῖς τώρα ρωτᾶμε τούς ἀπίστους τοῦ καιροῦ μας: «Μέ ποιά μορφή θά θέλατε νά ἐμφανιστεῖ ὁ Θεός, ἂν ὄχι ὡς ἄνθρωπος;».

(Ἁγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

(ἀπό τή διδασκαλία πατέρων
καί ἀγίων τῆς ἐκκλησίας μας)

● Ὃταν παρασταθεῖς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ νά προσευχηθεῖς, ἔτσι νά θεωρεῖς τόν ἑαυτό σου σάν τό μυρμήγκι, καί σάν τά ἔρπετά τῆς γῆς, καί σάν βδέλλα, καί ταπεινό σάν τό παιδάκι πού ψελλίζει.

(Ὅσιος Ἰσαάκ ὁ Σῦρος)

● Ἡ ἀσθένεια καί ἡ θλίψη εἶναι τό κατ' ἔξοχὴν φάρμακο τῆς πρόνοιας τοῦ Θεοῦ γιά νά τόν φέρει τόν ἄνθρωπο κοντά Του καί νά αὐξήσει τήν ἀρετή του.

**(Γέρων Ἐφραίμ Προηγούμενος
I.M. Φιλοθέου)**

● Ἐάν ἐπιτρέψει ὁ Κύριος νά δοκιμάσει ὁ ἄνθρωπος ἀσθένειες, τότε Ἐκεῖνος θά τοῦ δώσει καί τήν δύναμη τῆς ὑπομονῆς.

(Ἀγ. Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ)

● Οἱ πειρασμοί, εἶναι καί αὐτοί δεῖγμα τοῦ θείου ἐλέους. Γι' αὐτό ἄφησε μέ ἐμπιστοσύνη τόν ἑαυτό σου στά χέρια τοῦ Θεοῦ καί ζήτησε τή βοήθειά Του, ὥστε νά σε δυναμώσει στόν ἀγῶνα σου.

**(Ἅγιος Νεκτάριος ἐπίσκοπος
Πενταπόλεως)**

● Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι οἰκοδομὴ πού ἔχει χαμηλή πόρτα. Γιά νά μπεῖ κανεὶς μέσα, ἢ πρέπει νά εἶναι παιδί (στήν καρδιά), ἢ πρέπει νά σκύψει (νά ταπεινωθεῖ)

(Γερός Ἀύγουστῖνος)

● Ουδέποτε κάποια αἴρεση νίκησε τήν Ἐκκλησία· ἀπλῶς πάντοτε μαίνε-

ται, ἀλλά μέ τό πέρασμα τοῦ χρόνου γρήγορα καταλύεται.

(Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός)

● Ἡ κατηγορία κάνει τήν ψυχὴ στέρεη, ἐνῶ ὁ ἔπαινος τήν χαλαρώνει καί τήν κάνει πολύ τεμπέλικη πρὸς τά καλά πράγματα.

(Ὅσιος Μάξιμος Ὁμολογητής)

● Ἐάν ὅλα τά γράμματα δέν καταλήγουν στό Χριστό εἶναι ΑΚΥΡΑ καί ΑΚΑΙΡΑ!

(Γέρων Ἐφραίμ ὁ Δίκαιος)

● Νά θυμᾶσαι πάντοτε, ὅτι τό σήμε-ρα εἶναι δικό σου, τό αὔριο εἶναι στό χέρι τοῦ Θεοῦ. Καί Ἐκεῖνος πού σοῦ ἔδωσε τό πρωί, δέν σοῦ ὑπόσχεται καί τό βράδυ.

(Ἅγιος Νικόδημος Ἀγορείτης)

● Ὁ θυμὸς διαφέρει ἀπό τήν ὀργή. Θυμὸς μέν εἶναι ἡ ὀργή σέ κατάσταση ἐκρηκτικὴ, ἐνῶ ἡ ὀργή εἶναι ἡ διάθεση νά προκαλέσεις λύπη σέ ἐκεῖνον πού σέ λύπησε.

(Μέγας Ἀθανάσιος)

● Ὁ ἄνθρωπος μέ τήν σάρκα του ὁμοιάζει μέ ἀναμμένο κερὶ. Τό κερὶ εἶναι προορισμένο νά λιώσει καί ὁ ἄνθρωπος νά πεθάνει. Ἡ ψυχὴ του ὁμως εἶναι ἀθάνατη, γι' αὐτό καί ἡ μέριμνά μας πρέπει νά στρέφεται περισσότερο γιά τήν ψυχὴ παρά γιά τό σῶμα: «Τί γάρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐάν τόν κόσμον ὅλον κερδίσει, τήν δέ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῆ;» (Ματθ. ἴστ', 26).

(Ἀγ. Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ)

† ΓΕΩΡΓΙΑ ΑΔΑΜΟΥ

Στις 26 Σεπτεμβρίου 2022 ἔφυγε ἀπό κοντά μας γιὰ τὴ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἓνα ἀγαπημένο μέλος τῆς Βηθεσδᾶ, ἡ Γεωργία Ἀδάμου. Ἐνα πρόσω-

πο, μία ζωὴ, μία ψυχὴ, πού ἐνέπνευσε ὅποιον τὴν γνώρισε καὶ τὴν ἀγάπησε! Γεννηθεῖσα στὸν Ἅγιο Δημήτριο Καρδίτσας τὸ ἔτος 1931 ἀρρώστησε ἀπὸ τὴ νόσο τῆς πολιομυελίτιδας σὲ ἡλικία μόλις ἑννέα μηνῶν. Ἀπὸ τότε καὶ μέχρι τὰ 20 χρόνια τῆς δὲν γνώριζε ἄλλο τρόπο μετακίνησης ἀπὸ τοῦ νὰ σέρνεται στὰ τέσσερα.

Στὰ 20 χρόνια τῆς ἦρθε στὴν Ἀθήνα καὶ εἰσῆχθη στὸ νοσοκομεῖο ΚΑΤ, ὅπου καὶ ἔμεινε 2 χρόνια, καὶ ὑπεβλήθη σὲ πέντε χειρουργεῖα μέ τὴν ἐλπίδα, νὰ μπορεῖ νὰ στηρίζεται στὰ δύο τῆς πόδια, προκειμένου νὰ περπατήσει. Ἡ ψυχὴ τῆς πάλλονταν ἀπὸ πίστη καὶ πρωτίστως εἶχε ἀπὸ τὰ νιάτα τῆς τὴν γλυκιά προσμονὴ τοῦ Παραδείσου.

Δὲν παραπονιόταν, δὲν γόγγυζε, δὲν δυσανασχετοῦσε παρά μόνο πρόσμενε, ὑπέμενε, ἤλπιζε καὶ γιὰ κάθε δοκιμασία θερμὰ εὐχαριστοῦσε τὸν Κύριό μας, τὸν γλυκὺ καὶ Ἐσταυρωμένο, πού πρῶτος δίδαξε τὴν σταυρωμένη ἀγάπη. Μετὰ τὴν διετὴ παραμονὴ τῆς στὸ ΚΑΤ, ἡ Γεωργία μπόρεσε, -ὦ τοῦ θαύματος,- νὰ περπατήσει μέ πατερίτσες. Μετὰ τὸ ΚΑΤ εἰσῆχθη στὸ Ἴδρυμα Ἀναπήρων Λιποσίων, ὅπου ἐκπαιδεύτηκε στὸ πλέξιμο καὶ στὴ συνέχεια πῆγε στὸ Κέντρο Αποκαταστάσεως Ἀναπήρων Ψυχικοῦ (ΚΑ-

ΠΑΨ). Ἐδῶ ἡ Γεωργία καταξιώθηκε στὸ πλέξιμο, καὶ μέ τὴ βοήθεια κάποιας κοινωνικῆς λειτουργοῦ, πού τῆς νοίκιασε ἓνα δωμάτιο στὴν Κηφισιά, συνέχισε τὴν ἐργασία τῆς στὸ πλέξιμο.

Μέ τὴ δουλειὰ τῆς, ἔγινε ἀγαπητὴ ἀπὸ τοὺς πελάτες τῆς, ὑποστηρίχτηκε ἀπὸ τὴν γειτονιά καὶ ἀπὸ κάποιον ἰδιοκτήτη καταστήματος με πλεκτά, πού ἀναγνώρισαν τὴν ἀξία τῆς καὶ τῆς ἔστειλαν πελάτες. Ἡ συνέχεια τῆς ζωῆς τῆς Γεωργίας μας εἶναι ἡ δικαίωσή τῆς, ὅταν ἡ πολιτεία τῆς ἔδωσε μία μικρὴ ἀναπηρικὴ σύνταξη ἀπὸ τὸν ΟΓΑ, διότι ὁ πατέρας τῆς ἦταν ἀγρότης. Ἐπίσης ἐξασφάλισε καὶ ἓνα μικρὸ ἀναπηρικὸ ἐπίδομα παραπληγικῶν.

Αὐτόνομη καὶ αὐτάρκης πλέον ἡ Γεωργία μας ἐπιδόθηκε ἡ ἴδια πλέον σὲ φιλανθρωπίες καὶ γενναιοδωρες προσφορὲς πρὸς ἀνθρώπους ἀναξιοπαθόντες. Ἐγὼ ὡς ἐθελόντρια στὴν Βηθεσδᾶ τὴν γνώρισα ὑποβασταζόμενη καὶ βοηθούμενη ἀπὸ τὴν ἀνεψιά τῆς Κωνσταντῖνα Μπλέτσα, ἡ ὁποία στάθηκε δίπλα τῆς, ὄχι ὡς ἀπλὸς συγγενῆς, ἀλλὰ ὡς πραγματικὴ ἀδερφή ἐν Χριστῷ καὶ ἔχω νὰ θυμηθῶ τὸ φωτεινὸ καὶ χαμογελαστό τῆς πρόσωπο, καθὼς καὶ τὴν ἐντυπωσιακὴ τῆς γενναιοδωρία.

Ἡ ὑπομονετικὴ ἀντιμετώπιση μιᾶς ἀσθένειας ἔχει χαρακτηριστεῖ πολλὰκις ὡς τὸ κλειδί τοῦ Παραδείσου. Ὡστόσο μία μαρτυρικὴ ἀσθένεια, ὅπως αὐτὴ τῆς Γεωργίας μας, πῶς ἀλλιῶς μπορεῖ νὰ χαρακτηριστεῖ παρά μόνο ὡς ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου μας, πού ἀκολουθεῖται ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἴδια τὴν Ἀνάστασι. Ὁ Θεὸς νὰ ἀναπαύσει μετὰ δικαίων τὴν ψυχὴ τῆς.

Μαρία Στεργίου

Οκέψεις Σοφίας καί Συνεσης

- Ἡ εὐγνωμοσύνη εἶναι ἡ μόνη ἀρετή πού χρειάζεται λόγια. Οἱ ἄλλες, σιωπή!
- Τό ὁμορφότερο χαμόγελο δέν εἶναι τῶν εὐτυχισμένων! Εἶναι τῶν ἀνθρώπων πού ἀντέχουν στά δύσκολα!
- Ὁ χρόνος μετριέται σέ ὧρες καί ἡ ζωή σέ συναισθήματα!
- Ὅλα εἶναι περαστικά, ἀρκεῖ νά κάνομε κῶρο νά περάσουν!
- Ὅλο κρωστᾶμε κάπου, μιά συγγνώμη!
- Εἴμαστε πió δυνατοί ἀπ' ὅσο νομίζουμε! Ὅσο μεγαλώνει ὁ ἄνθρωπος, πió πολύ προτιμᾶ νά ἔχει τήν ἡσυχία του, παρά νά βρεῖ τό δίκιο του.
- Ὁ Θεός δέν θά μᾶς κρίνει ἐπειδὴ ἁμαρτήσαμε, ἀλλά γιατί δέν μετανοήσαμε! Καί ἕναν ἄνθρωπο νά βοηθήσουμε, ὁ κόσμος ἀλλάζει!
- Ἄν πράττουμε τό σωστό, λίγοι τό θυμοῦνται. Ἄν πράττουμε τό λάθος, πολλοί δέν τό ξεχνοῦν!
- Ὅσα λιγότερα θυμόμαστε, τόσο πió γρήγορα κοιμόμαστε.
- Κύριε, δῶσε μου: Ἡρεμία, νά δεχτῶ ὅσα δέν ἀλλάζουν! Δύναμη, νά ἀλλάξω ὅσα μπορῶ! Σοφία, νά διακρίνω τί ἀλλάζει καί τί δέν ἀλλάζει!

π. Σπ, Ρ.

Ὁ ἄθεος καί Ἡ Γριούλα

Στίς δώδεκα τά μεσάνυχτα, χτύπησαν τήν πόρτα στήν Ἐκκλησία. Ἦταν μιά γριούλα. Καί ζητοῦσε παπα, νά πάει νά κοιωνήσει ἕναν ἄρρωστο.

Ὁ παπαῦς ἐτοιμάστηκε καί βγήκε ἀμέσως μαζί της. Πλησιάζουν σέ ἕνα φτωχό σπιτάκι, τύπου παράγκας. Ἡ γριούλα ἀνοίγει τήν πόρτα καί μπάζει τόν ἱερέα σέ ἕνα δωμάτιο. Καί νά, ξαφνικά ὁ παπαῦς εὐρίσκεται ἐκεῖ μόνος μέ τόν ἄρρωστο.

Ὁ ἄρρωστος τοῦ δείχνει μέ χειρονομίες τήν πόρτα καί σκούζει.

- Φύγε ἀπό ἐδῶ! Ποιός σέ κάλεσε; Ἐγώ εἶμαι ἄθεος. Καί ἄθεος θά πεθάνω.

Ὁ παπαῦς τά ἔχασε.

- Μά δέν ἤλθα ἀπό μόνος μου! Μέ κάλεσε ἡ γριά!

- Ποιά γριά; Ἐγώ δέν ξέρω καμιά γριά!

Ὁ παπαῦς, καθώς στέκει ἀπέναντί του, βλέπει ἐπάνω ἀπό τό κεφάλι τοῦ ἀρρώστου, μιά φωτογραφία μέ τήν γυναῖκα πού τόν κάλεσε.

Τοῦ λέει, ἐνῶ τοῦ δείχνει τό πορτραῖτο.

- Νά αὐτή!

- Ποιά αὐτή, ξέρεις, τί λές, παπα; Αὐτή εἶναι ἡ μάνα μου. Καί ἔχει πεθάνει χρόνια τώρα!

Γιά μιά στιγμή πάγωσαν καί οἱ δύο. Αἰσθάνθηκαν δέος. Τό συγκλονιστικό θαῦμα εἶχε ἤδη συμβεῖ καί ἔφερε τήν χαμένη πίστη στήν καρδιά τοῦ πρώην ἄθεου.

Ὁ ἄρρωστος ἄρχισε νά κλαίει... Καί ἀφοῦ ἔκλαψε, ζήτησε νά ἐξομολογηθεῖ... Καί μετά, κοινώνησε τά ἄχραντα Μυστήρια.

Τί συγκινητικό! Ἡ μητέρα του, ἦταν φαίνεται ἀγία ψυχούλα καί, εἶχε φροντίσει ἀπό τόν Οὐρανό νά τοῦ δείξει τόν δρόμο τῆς Σωτηρίας καί τῆς αἰώνιας Ζωῆς!

<http://anthologioxr.blogspot.gr/>

ΑΓΑΠΗ ΝΑ ΜΟΥ ΔΩΣΕΙΣ...

Άγάπη νά μου δώσεις σου ζητώ,
από τήν άδοξη εκείνη τή Δική Σου.
Νά τήν κερνώ σαν τό άγνό γλυκό
πιτό,
στό διαβατάρη, στό φτωκό, στόν άρ-
νητή Σου.

Νά μήν τή λογαριάζω και νά μή
μετρώ
άν εκείνος πού τήν παίρνει τήν άξίζει.
Νά τή μοιράζω όπως ή βρύση τό
νερό,
πού κύνεται όλοένα κι αναβλύζει.

Άγάπη νά σκορπίζω.... πώς ποθώ!
δίχως ποτέ ύπολογισμό κανένα.
Μέσ' στη ζωή μοναδικό νάχω σκοπό
όλο τόν κόσμο ν' αγαπώ για Σένα.

Κάνε νά νοιώθω πόνο άληθινό
για τόν άνήμπορο, τόν παραστρα-
τημένο.
Σάν μάνα ν' αγαπώ τόν όρφανό
και για άδερφό μου νά θαρρώ τόν
ξένο.

Κι ακόμα κάτι πιο πολύ:
Χριστέ μεγάλη Χάρη δώσ' μου,
νά δίνω μάνα εκεί πού μούδωσαν
κολή
και ν' αγαπώ σαν φίλο, τόν έχθρό
μου.

Κι όποτε ό κάματός μου φαίνεται
βαρύς,
νά γονατίζω με λατρεία μπρός Σου,
ν' αναλογίζομαι τό «άφες αυτοίς...»
και δύναμη νά παίρνω απ' τόν Σταυ-
ρό Σου.

(Α.Π.)

Έκκλησία, τό μεγάλο νοσοκομείο...

Οί Πατέρες λένε πως ή Έκκλησία εί-
ναι ένα μεγάλο Νοσοκομείο πού έφημε-
ρεύει σε είκοσιτετράωρη βάση, εδώ και
δύο χιλιάδες χρόνια.

Ένα Νοσοκομείο πού έφημερεύει για
όλους.

Για άσφαλισμένους και άνασφάλιστους.

Για πλούσιους και για άπορους.

Για έπώνυμους και άώνυμους και
περιθωριακούς ανθρώπους.

Ένα μεγάλο Νοσοκομείο στο όποιο
άντιμετωπίζεται κάθε νόσημα όσο βαθύ,
όσο λοιμώδες και όσο θανατηφόρο και
άν είναι.

Ένα μεγάλο Νοσοκομείο στο όποιο:

Μπαίνεις άρρωστος και βγαίνεις ύγι-
ής, όπως ή αίμορροούσα.

Μπαίνεις διώκτης και βγαίνεις Από-
στολος, όπως ό Παύλος.

Μπαίνεις άμαρτωλός και βγαίνεις
άγιος, όπως ή άγία Μαρία ή Αίγυπτία.

Μπαίνεις λύκος και βγαίνεις άρνί,
όπως ό άγιος Μωυσής ό Αιθίοπας.

Μπαίνεις πτώμα εν άποσυνθέσει και
άνίστασαι τετραήμερος, όπως ό Λάζαρος!

(Από τό βιβλίο «Αντίδωρο»)

ΔΕΥΤΕ ΙΔΩΜΕΝ ΠΙΣΤΟΙ

Ἦ Σύ μεγάλε Ἀναμενόμενε
τοῦ δύστυχου πεσμένου ἀνθρώπου!
Γιά Σέ ψαλμοί κι ὠδές καί σίβυλες,
γιά Σένα οἱ θρῦλοι κάθε τόπου.

Ἦ Σύ γλυκιά Πραγματικότητα
πού ψπλαφοῦν τά δάχτυλά μας!
Σέ λέμε - κι ἄς τ' ἀκούσουν οἱ ἄπιστοι
Κύριο, Σωτῆρα, Βασιλιᾶ μας.

Κύριε, λυπήσου μας, φτωχούς
βοσκούς
πού προσκυνοῦν τή γέννησή Σου!
Δέ σέ ξεχάσαμε! Κι ἄς τρέχουμε
τόν κίνδυνο νά μᾶς μισήσουν.

Ἄς σέ ξεχνοῦν τοῦ κόσμου οἱ
πρόχροντες
κι οἱ ξακουσμένοι, κι οἱ μεγάλοι,
κι ὅσοι λατρεύουνε σάν εἰδωλα

εἶτε τά πλούτη, εἶτε τά κάλλη.

Ἄς σέ ξεχνοῦν ὅσοι πιστέψανε
στή γνώση τους καί στή σοφία.
Ἐμεῖς μακριά Σου πῶς θά ζήσουμε
ᾧ Λόγε! ᾧ Βρέφος! ᾧ Μεσσία!;

Ὅλα κοντά Σου ἐμεῖς τά βρήκαμε:
γνώση, ὁμορφιά καί φῶς καί πλούτη.
Ἄλλο μας καύχημα δέν ἔχουμε
πέρα ἀπ' τήν Ἅγια Φάτνη ἐτούτη.

Τό μυστικό μᾶς τόπε ὁ Ἄγγελος
ᾧ Ἐλπίδα μας κι ἄπαντοχή μας!
Μιά θεία γέννηση γιορτάζουμε
στή Βηθλεέμ καί στήν ψυχή μας!

Αἰώνια μέσα μας Χριστούγεννα
κι ἄνθοβολοῦνε κρίνα ὀλάσπρα.
Κι ἀπ' τῶν ψυχῶν μας τό στερέωμα
Σταλάζουν φῶς κι ἄσπμι τ' ἄστρα!

Γ. Βερίτης (ἀπόσπασμα)

«ΒΗΘΕΣΣΔΑ»

Τριμηνιαῖο Δελτίο Ἐπικοινωνίας

ὁμώνυμου Ὁρθόδοξου Χριστιανικοῦ
Φιλανθρωπικοῦ Σωματείου Μέριμνας Ἀναπήρων
(ΣΑ. Ἀπόφ. Πρώτ. Ἀθηνῶν 3911/78).

Ἰστοσελίδα: www.bithesda.gr

Γραφεῖο: Ξενίας 4 - 115 28 Ἀθήνα (Διαμ. Π. ΚΟΥΛΗ)

Τηλ. 210 775 1022 - 210 729 3285

Ἐπεύθυνος συντάξεως καί Ἐπιμέλ. Ἐκδόσεως

κατά τόν νόμον: Ἰωάννης Χούπας

Κονοπισσοπούλου 9, Τ.Κ. 115 24 Ἀθήνα

Τηλ. 210 6922347 - e-mail: houpasg@otenet.gr

Ἐπεύθυνος Περιοδοικοῦ:

Τό Διοικητικό Συβούλιο τοῦ Σωματείου

**Διανέμεται δωρεάν και συντηρεῖται
μέ κορηγίες φίλων.**

Παρακαλοῦμε νά αποστέλλετε τήν προσφορά
τῆς ἀγάπης σας στον ταμῖα:

Χρήστο Χαλκιοπουλο

Παπαναστασίου 7 - Τ.Κ. 151 27 Μελίσσια,

Τηλ. 210 81 05 178

μέ ταχυδρομική ἐπιταγή

ἢ

καταθέτοντας στόν τραπεζικό λογαριασμό:

Τράπεζα Πειραιῶς: 6274-010207-694

GR3901712740006274-010207-694